

Priloga 3: Hierarhija poenostavitve za izračun dodatka za tveganje

V zvezi z ravno (1) hierarhije:

Tveganje iz pogodb življenjskega zavarovanja

Poenostavitve, dovoljene za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala v zvezi s tveganjem umrljivosti, dolgoživosti, invalidnosti, stroškov izvajanja zavarovanja, revizij in katastrof, se prenesejo na izračun dodatka za tveganje.

Tveganje iz pogodb zdravstvenega zavarovanja

Poenostavitve, dovoljene za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala v zvezi s tveganjem umrljivosti zdravstvenih zavarovanj, tveganjem dolgoživosti zdravstvenih zavarovanj, tveganjem obolevnosti in invalidnosti zdravstvenih zavarovanj, tveganjem stroškov izvajanja zdravstvenih zavarovanj, tveganjem predčasne prekinitve zdravstvenega zavarovanja na podobni tehnični podlagi kot posli življenjskega zavarovanja, se prenesejo na izračun dodatka za tveganje.

Tveganje iz pogodb neživljenjskega zavarovanja

Izračun prihodnjega zahtevanega solventnostnega kapitala, povezanega s tveganjem premije in rezervacije, se lahko do neke mere poenostavi, če se obnovitve in prihodnji posli ne upoštevajo:

- Če je obseg premij v letu t majhen v primerjavi z obsegom rezervacij, se obseg premij za leto t lahko določi na nič. Primer tega je posel, ki ne zajema večletnih pogodb, pri čemer se lahko obseg premij določi na nič za vsa prihodnja leta t , če je $t \geq 1$.
- Če je obseg premij nič, se lahko kapitalska zahteva za tveganje iz pogodb neživljenjskega zavarovanja približno določi s formulo:

$$3 \cdot \sigma_{(res,mod)} \cdot PCO_{Net}(t)$$

pri čemer je $\sigma_{(res,mod)}$ skupni standardni odklon za tveganje rezervacije in $PCO_{Net}(t)$ najboljša ocena za škodne rezervacije brez pozavarovanja v letu t .

Skupni standardni odklon za tveganje rezervacije $\sigma_{(res,mod)}$ se lahko izračuna z uporabo korakov za skupni izračun, kot so opisani v 117. členu Delegirane uredbe, pri čemer se predpostavlja, da so vsi zneski, povezani s tveganjem premije, enaki nič.

Za dodatno poenostavitev se lahko predpostavlja, da je ocena standardnega odklona za tveganje premije in rezervacije posamezne zavarovalnice ostala več let nespremenjena.

Tudi premija za zavarovalno tveganje za tveganje katastrof se upošteva le v zvezi z zavarovalnimi pogodbami, ki obstajajo po $t = 0$.

Tveganje neplačila nasprotne stranke

Tveganje neplačila nasprotne stranke v zvezi s cediranim pozavarovanjem se lahko izračuna neposredno iz opredelitve za vsak segment in vsako leto. Če se izpostavljenost neplačilu pozavarovateljev ne spreminja bistveno v letih razvoja, se lahko kapitalska zahteva za tveganje približno določi z uporabo deleža najboljših ocen pozavarovateljev za raven kapitalske zahteve za tveganje, ki je opažena v letu $t = 0$.

V skladu s standardno formulo se tveganje neplačila nasprotne stranke za cedirano pozavarovanje oceni za celotni portfelj in ne za ločene segmente. Če se tveganje neplačila v segmentu šteje za podobnega skupnemu tveganju neplačila ali če je tveganje neplačila v segmentu zanemarljivo, se lahko kapitalska zahteva za tveganje izračuna z uporabo deleža najboljših ocen pozavarovateljev za raven celotne kapitalske zahteve za tveganje neplačila pozavarovateljev v letu $t = 0$.

V zvezi z ravno (2) hierarhije:

Z uporabo reprezentativnega primera sorazmerne metode bi se lahko zahtevani solventnosti kapital referenčnega podjetja za leto t določil na naslednji način:

$$SCR_{RU}(t) = SCR_{RU}(0) \cdot \frac{BE_{Net}(t)}{BE_{Net}(0)}, \quad t = 1, 2, 3, \dots$$

pri čemer je:

$SCR_{RU}(t)$ = SCR, kot je bil izračunan za čas $t \geq 0$ za portfelj zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti referenčnega podjetja;

$BE_{Net}(t)$ = najboljša ocena zavarovalno-tehničnih rezervacij brez pozavarovanja, kot je bila ocenjena za čas $t \geq 0$ za portfelj zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti referenčnega podjetja.

Zgoraj opisana poenostavitev se lahko uporabi tudi na bolj razčlenjeni ravni, tj. za posamezne module in/ali podmodule. Vendar je treba opozoriti, da bo število izvedenih izračunov na splošno sorazmerno s številom modulov in/ali podmodulov, za katere se uporablja ta poenostavitev. Poleg tega je treba proučiti, ali bo rezultat bolj razčlenjenega izračuna, kot je omenjeno spodaj, točnejša ocena prihodnjega zahtevanega solventnostnega kapitala, ki se uporablja pri izračunu dodatka za tveganje.

V zvezi z ravno (3) hierarhije:

Če se za življenjsko zavarovanje uporabi pristop, ki temelji na trajanju, bi se lahko dodatek za tveganje CoCM izračunala po formuli:

$$CoCM = \frac{CoC \cdot Dur_{mod}(0) \cdot SCR_{RU}(0)}{(1 + r_1)}$$

pri čemer je:

$SCR_{RU}(0)$ = SCR, kot je bil izračunan za čas $t \geq 0$ za portfelj zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti referenčnega podjetja;

$Dur_{mod}(0)$ = spremenjeno trajanje zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti referenčnega podjetja brez pozavarovanja za $t = 0$ in

CoC = mera stroškov kapitala.

Če $SCR_{RU}(0)$ vsebuje pomembna podtveganja, ki ne bodo obstajala v celotnem obdobju trajanja portfelja (na primer tveganje premij premoženjskih zavarovanj za pripoznane pogodbe ali pomembno tržno tveganje), se lahko izračun pogosto izboljša z:

- izključitvijo teh podtveganj iz $SCR_{RU}(0)$ za zgornji izračun;
- ločenim izračunom prispevka teh podtveganj k dodatku za tveganje;
- združevanjem rezultatov (kjer je to izvedljivo in je mogoča razpršitev).

V zvezi z ravno (4) hierarhije:

V skladu s to poenostavitvijo se marža za tveganje CoCM izračuna kot odstotek najboljše ocene zavarovalno-tehničnih rezervacij brez pozavarovanja za $t = 0$, to je

$$CoCM = \alpha_{lob} \cdot BE_{Net}(0)$$

pri čemer je:

$BE_{Net}(0)$ = najboljša ocena zavarovalno-tehničnih rezervacij brez pozavarovanja, kot je bila ocenjena za čas $t = 0$ za portfelj zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti zavarovalnice znotraj zadevne vrste poslovanja;

α_{lob} = fiksni odstotek zadevne vrste poslovanja.